

Политиката в края на октомври се отрази и върху третата екологична конференция. Просто защото сега екологията е политика (добре ще е да дойде времето, когато политиката ще бъде екология). Студентската стачка и окупацията на корпуси в Техническия университет държаха в невъведение организатори и участници до последния момент. И още нещо — ако във екорок фестивалите действителните изпълнители си отиваха с осезаема сумичка в джоба, всеотдайните български учени си тръгнаха благодарни, че все пак про-

четоха научните си съобщения (за които нито сега, нито когато и да е ще получат левче).

Анализът върху броя на докладите показва осезателно присъствие на русенци. Това е инвестиция, която в най-скоро време ще превърне печалната слава на гр. Русе от най-замърсен град, в град с развита екологична мисъл, в международна „банка“ на екологични идеи.

Да се направи точна оценка на докладите не е по силата на един специалист. Затова ще отбележа някои моменти (от лични впечатления и от протоколи) в третото научно направление „Икономически и социални

аспекти, свързани с екологията“. В екологична посока усилено работят агрономи от университета за Национално и световно стопанство (Найденев Н., Георгиев Ил.), в института „Н. Пушкиров“ и ОСБЕ — Русе (Менушев Е., Драганова А., Момчев А.). Интересни бяха докладите на П. Данев (Биологически факултет — СУ). Свои проблеми и пътища за решаване представиха млади и не толкова млади научни работници от институти и университети в Бургас, Троян, Шумен, Ст. Загора.

Интерес и дискусии предизвикаха докладите на В. Томов (университет — Русе). Това бе опит да се представи

и популяризира новата специалност в университета „Техника и технологии за опазване на околната среда“. И въпреки моите лични несъгласия с прекаленото техницизиране на екологичния проблем (други прекалено го химизират), може с удовлетворение да се каже: „Доброто начало е поставено“.

Изконно възникват въпросите: „Е, и? Премина Еко-Русе '92 — и какво от това? Какво на практика ще получат русенци и ще се оправи ли онова, което най-много тормози града — замърсеният въздух?“ За съжаление, при сложните проблеми отговорът не може да

бъде нито еднозначен, нито желано категоричен.

И все пак конференцията показва за научния свят на България, че град Русе не е само хленчещ екологически затормозен град, а средище на наука и култура, която русенци правят сериозен опит да впрегнат за решаване на своите екологични проблеми. Това на първо време пролича от чаровния факт — участието в конференцията на ученици от техникума по индустриална химия. Те не само че изнесоха добре оформено проучване с практическа стойност, но показаха и добро самочувствие. И защо тези ученици да не станат инициатори за

първа научна ученическа конференция по екология. Например в рамките на Еко-Русе '94!

Опит научно да осмислят своята практика направиха специалисти от ХЕИ. Може би някои от техните разработки ще прераснат в дисертации и ще допринесат за превръщането на Русе в екологичен град. И това би станало по-бързо и по-добре, ако така мислеха сътрудниците на РИОС, на Ветеринарно-медицинския институт и ДВСК, на учрежденията и организациите в града. Защото едва ли ще се намери дейност, която да не е свързана пряко или косвено с екологията и която да не

изисква проучване, оценка, решения, т. е. научност.

Като факт „Еко-Русе '92“ е история. Но това не е просто прехвърлена страница. „Еко-Русе '92“ продължава. Докладите ще бъдат отпечатани. Идеите и предложенията синтезирани, и желястите ще могат да се ползват от тях чрез библиотечния фонд в клуба на русенските научни работници.

Сбогом, „Еко-Русе '92!“
Привет, „Еко-Русе '94“.

Очакваме те!

К. м. н. д-р
Константин КОЛЕВ